

Fővárosi Ítéltábla
22.Gf.40..../2015/9.

A Fővárosi Ítéltábla

a dr. Kolozs László ügyvéd (**cím**) által képviselt
felperes neve (felperes címe) **felperesnek**

a dr. Mészáros Erika ügyvéd (**cím**) által képviselt
alperes neve (**cím**) **alperes** ellen

vállalkozói díj visszakövetelése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2014. november 26. napján meghozott 6.G.40.170/2011/36. számú ítélete ellen a felperes által 41. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 127.000 (Százhuszonhétezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 720.000 (Hétszázhuszezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A felperes, mint megbízó és az alperes, mint tanulmánykészítő 2008. június 12. napján ... megnevezésű megállapodást kötöttek. Ebben rögzítették, hogy a felperes által ... Stratégia elkészítése tárgyában kiírt nyilvános pályázat nyertese az alperes, melyre figyelemmel felperes megbízza a településfejlesztési koncepciójának átdolgozására az integrált városfejlesztési stratégiai tanulmányok, valamint az **település1** Főtér rehabilitáció akció területi terv elkészítésével. A szerződés II/1. pontja szerint az ... Stratégiai Tanulmányt (továbbiakban: IVS) a tanulmánykészítő nyomtatott, írásos formában összefűzve, valamint elektronikus úton tárolva átadja megbízó részére legkésőbb 2008. július 15-ig. A felek rögzítették, hogy a megadott véghatáridő fix határidő, a későbbi teljesítés a megbízó számára érdekmúlás miatt elfogadhatatlan. A szerződés III/1. pontja értelmében a szerződés tárgyát képező dokumentumok és tanulmány elkészítésének díját a felek 7.500.000 Ft + áfa, azaz bruttó 9.000.000 Ft-ban határozták meg. Rögzítették a felek azt is, hogy az IVS elkészítésére a szakminisztérium által kiadott

"Városrehabilitáció 2007-2013 - Kézikönyv a városok számára" című kiadvány előírásai az irányadók.

A szerződéskötést megelőzően a felperes és az alperes már hónapok óta együttműködtek az IVS és a Főter pályázat érdekében, a felperes azzal a szándékkal kívánta az IVS megalkotását, hogy a ...-5.2.1/B kódjelű "... megyei településközpontok fejlesztése" című pályázati kiírásra pályázatot nyújtson be, melynek feltétele volt az IVS elkészítése. Az alperes 2008. április 28-án egy első IVS munkaanyagot a felperesnek átadott, majd 2008. április 29-én a felperes úgy határozott, hogy a pályázaton nem indul, ugyanakkor változatlanul a stratégiai terv elkészítését szorgalmazta, ezért került sor az írásbeli szerződés megkötésére. Az alperes 2008. június 27-én átadta felperesnek a második munkaanyagot, egyben a vállalkozási díját is leszámlázta. 2008. augusztus 13-án a felperes konkrét hibalistát közölt az alperessel, kérte a tanulmány számszaki hibáinak és adatainak kijavítását. Tájékoztatta az alperest, hogy a Ptk. 306. § (4) bekezdése alapján a hibák kijavításáig csak a díj 70%-át tudja kiegyenlíteni, a visszatartott 30% kiegyenlítésére a hibák kijavítása és a tanulmány közös leegyeztetése után kerülhet sor. Az alperes ezt követően 2008. októberben átadta felperesnek a hibajegyzék alapján javított harmadik munkaanyagot.

A felperesi önkormányzat képviselő-testülete a 2008. november 27. napján tartott képviselő-testületi ülésen a 301/2008. (XI.27.) ÖKT. sz. határozattal az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium által kiadott szakmai Kézikönyv alapján összeállított **település1** Város ... Stratégiát az átdolgozott korrekciós javításokkal egységes szerkezetben elfogadta. Megbízta a polgármestert, hogy az IVS elkészítéséért fennmaradó összeg 30%-a tanácsadói díj átutalásáról - figyelemmel a szerződés II.1. pontjára -, a végleges írásos anyag átvételét követően gondoskodjon.

Ezt követően **település1** Kistérség Önkormányzatának Többcélú Társulása észrevételt tett, melyben kifogásolta, hogy az IVS-ben a Társulás által elkészített anyagok kerültek szó szerint beemelésre anélkül, hogy az alperes a forrást megjelölje volna. Az alperes a forrás megjelölést pótolta, és 2008. december 9-én ekként kiegészítve átadta a felperesnek. A 2008. novemberi testületi ülést követően keletkezett képviselői észrevételek folytán alperes egy további módosított verziót adott át a felperesnek 2009. július 2-án.

A 2009. augusztus 29-i képviselő-testületi ülésen a 272/2009. (VIII.27.) ÖKT. sz. határozatban rögzítésre került, hogy a képviselő-testület az IVS tanulmányra visszatartott 2.700.000 Ft összeg kifizetését továbbra sem támogatja, a tanulmány elkészítésének elfogadására vonatkozó határozatát, figyelemmel a fennálló hiányosságokra visszavonja.

Ezt követően véleményt kért az **cég1**-től az IVS értékeléséről, és véleményt kért az antiszegregációs tervvel kapcsolatban is, majd ezek ismeretében a 2010. május 20-i képviselő-testületi ülésen hozott 149/2010. számú ÖKT. sz. határozatában az ott megjelölt indokok alapján a Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pontja szerint a szerződéstől való elállásról döntött, illetőleg arról, hogy a tanulmánykészítés címén jogtalanul felvett 6.300.000 Ft visszafizetése érdekében a szükséges intézkedéseket megteszi.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes hibás teljesítése miatt jogszerűen állt el az alperessel 2008. június 12-én az IVS létrehozására megkötött vállalkozási szerződéstől, egyben kérte az alperes kötelezését az alperes hibás teljesítése miatt az elállás következtében a felperes által kifizetett vállalkozói díj, 6.300.000 Ft és annak 2008. szeptember 18. napjától a visszafizetésig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatai megfizetésére. Keresetét a Ptk. 389. §-ára, 306. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, 300. § (2) bekezdésére, 320. §-ára, és 319. § (3) bekezdésére alapította.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a 2008. június 27. napján átadott dokumentációval a szerződést teljesítette, a felperes észrevételére a szükséges javításokat elvégezte, teljesítését a felperes 2008. november 27. napján meghozott képviselő-testületi határozatával minden további feltétel és jogfenntartás nélkül elfogadta.

Előadta, hogy a szavatossági jogok érvényesítésére nyitvaálló határidő 2008. november 27. napjával kezdődött meg, és hivatkozott arra, hogy az igényérvényesítés a Ptk. 308/A.§ (1) bekezdésébe ütközik, a felperes a szavatossági jogait sem a hat hónapos elévülési határidőn belül, sem pedig az egy éves jogvesztő határidőn belül nem érvényesítette.

Viszontkeresetet terjesztett elő, és kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest a fennmaradt vállalkozási díj - 2.700.000 Ft és annak 2009. január 4. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű késedelmi kamata - megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, míg az alperes viszontkeresetének helyt adott, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.700.000 Ft-ot valamint annak 2009. január 4. napjától a kifizetés napjáig számított, a mindenkorin jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 784.800 Ft perköltséget, továbbá feljogosította az alperest, hogy a viszontkeresetére lerótt 162.000 Ft eljárási illetéket a NAV Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága Illeték Főosztályától visszaigényelje. Megállapította, hogy a felperes személyes illetékmmentessége folytán le nem rótt kereseti és viszontkereseti illeték az állam terhén marad. Indokolásában - figyelemmel a Ptk. 277. § (1) bekezdésében foglaltakra - kifejtette, hogy az alperes teljesítése akkor volt hibátlanul teljesítettnek minősíthető, ha a szerződés teljesítéseként átadott IVS alkalmas volt a célzott pályázati anyagok előterjesztésére a pályázati dokumentációk részeként. Alkalmassága attól függött, hogy az IVS a szakminisztérium által meghatározott Kézikönyv formai és tartalmi követelményeinek megfelelt-e.

Rámutatott, hogy a 2008. június 27-i időpontban felajánlott alperesi teljesítéstől kezdődően a felperes a Ptk. 283. §-a alapján és a Ptk. 396. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a teljesítés megfelelőségét vizsgálhatta, ekként 2008. novemberéig meg is tette a kijavításra irányuló észrevételeit. Erre is figyelemmel a felperes 2008. november 27. napján meghozott képviselő-testületi döntése tartalma szerint egyértelműen a teljesítést elfogadó nyilatkozatként értelmezhető. A bíróság ezért a teljesítés időpontját 2008. november 27. napjában határozta meg, mely időponttal megnyílt a felperes joga a szavatossági jogok érvényesítésére. Utalt arra, hogy a felperes a szavatossági jogait a Ptk. 305. § szerint gyakorolhatta, azonban nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a felperes a szavatossági jogok érvényesítésével elkésztett. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, hogy mind a települési képviselők, mind pedig az irodavezető 2009. I. negyedévében küldött észrevételeit az alperes maga is a szavatossági igény körében elbírálandó, kijavításra irányuló kérelemként értelmezte, és ezen észrevételek alapján keletkezett a 2009. július 2. napján átadott módosított IVS változat.

A bíróság **személy1** igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján arra a következtetésre jutott, hogy az IVS alkalmassági ideje, felhasználhatósága több éven át szükséges volt, így arra nézve a Ptk. 308/A. §-a szerinti egy éves jogvesztő szavatossági határidő nem alkalmazható. Az **cég1** pedig a szakmai véleményét - mely a tanulmányt alkalmatlannak minősítette - 2009. decemberében tárta a felperes elé, így ez az időpont tekinthető a hiba felismerése és a felperes tudomásszerzése időpontjának.

Mindezek alapján a felperes szavatossági igényét a bíróság érdemben bírálta el. Rámutatott, hogy az IVS alkalmasságának vizsgálata szakkérdés, a perben kirendelt **személy1** szakértő pedig szakvéleményében akként foglalt állást, hogy az IVS-t a 2008-2009-es tapasztalatok és ismeretanyag szerint vizsgálva, figyelembe véve annak kiemelten az uniós pályázat elnyerésére irányuló célját, az alperes által készített tanulmány a szakmai szabályoknak és az ismert célnak megfelelő.

A bíróság osztotta azt a szakértői álláspontot is, hogy a pályázat benyújtása hiányában objektíven nem ítéltető meg, hogy a bírálók milyen pontszámmal értékelték volna az IVS-t, mert a bírálati szempontok nem objektíven mérhetők, a véleményező bizottság tagjainak szubjektív benyomása

függvényében értékelendők.

Az alperes tehát bizonyította, hogy a teljesítéskor hibátlanul és szerződésszerűen szolgáltatott, ez pedig kizárja, hogy a felperes eredményesen bizonyítsa az alperesi szolgáltatás hibáját, alkalmatlanságát. Ebből következően a felperes szerződéstől való elállása, a kellékszavatosság gyakorlása jogszerűtlen volt.

Emiatt a kereset alaptalan, és felperes a viszontkereset szerint köteles a hátralékos vállalkozási díj megfizetésére, figyelemmel a Ptk. 389. §-ában foglaltakra.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, és kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes kereset szerinti marasztalását, továbbá az alperesi viszontkereset elutasítását, az alperes költségekben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás körében iratellenesen állapította meg, hogy a szerződés szerint kikötött véghatáridő 2008. július 15. napja volt, ugyanis a felek a szerződés II.1. pontjában 2008. június 15-i végteljesítési határidőt kötöttek ki. Iratellenes az a megállapítás is, hogy a fix határidő elmulasztása esetére felperesi elállási jog került volna kikötésre, ilyet a szerződés nem tartalmaz. A hivatkozott szerződéses rendelkezés tartalma szerint a felek a késedelmet a szerződés bontó feltételeként határozták meg, ennek következtében 2008. június 16-án a szerződés a Ptk. 228. § (2) bekezdése alapján megszűnt, ezért az alperes a vállalkozói díjra már ekkor teljes mértékben jogosulatlanul vált.

Az ítélet alaptalanul állapítja meg, hogy az alperes bizonyította hibátlan és szerződésszerű teljesítését. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta ugyanis, hogy a felek szerződése az IVS elkészítése mellett a Fötér terv elkészítésére is vonatkozott, ez is része volt a 9.000.000 Ft díjért tett vállalkozásnak. Igazolást nyert a perben, hogy Fötér tervet az alperes nem szolgáltatott, így ebben a részében a szerződésszerű teljesítés és az alperesi díjigény jogalapja is kizárt.

Az alperes a szerződésben kikötött fix teljesítési határidőt elmulasztotta, 2008. június 27-én, azaz 12 nap késedelemmel csupán egy 2. módosított munkaanyagot adott át, tehát nem a szerződésben elvállalt kész IVS-t, ezért nem volt jogosult 2008. július 14-én a vállalkozói díjról szóló számlát sem kiállítani. Ezen túlmenően a szerződés IV.1. pontja értelmében az IVS-t az alperesnek az ÖTM által kiadott Kézikönyv alapján ellenőrzött és véleményezett formában kellett volna átadnia, azonban az alperes e kötelezettségének nem tett eleget, egy ellenőrizetlen véleményezés nélküli IVS tervet adott át, amely mellől hiányzott a szerződés szerinti teljesítés igazolása.

Tévesen és iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 2008. november 27-i képviselő-testületi határozatban foglaltaknak az alperes eleget is tett. A hivatkozott képviselő-testületi határozat nem az elkészített anyag írásba foglalásáról, hanem a Kézikönyv alapján összeállított IVS átdolgozott, és javításokkal egységes szerkezetbe foglalásáról, illetőleg annak alapján történő véglegesítéséről szólt. A testületi határozat meghozatalának időpontjában ilyen anyag nem állt rendelkezésre, tehát az elfogadás feltételes volt.

2009. január 29-én és február 6-án újabb hibalistákat készített a felperes, melyek alapján az alperes 2009. július 2-án átadta az IVS hatodik variációját. Az alperes a Kézikönyv figyelembevételét, az annak alapján történő ellenőrzést és véleményezést mindvégig elmulasztotta, majd pedig felperes felszólítása ellenére a kijavítást megtagadta, azt csupán pótmunkaként volt hajlandó elvégezni.

Mindezek alapján a felperes jogszerűen állt el a szerződéstől, tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a teljesítéskor hibátlanul és szerződésszerűen szolgáltatott.

Felperes kifejtette azt is, hogy a perben a szakértő kirendelése szükségtelen volt, mivel a bíróságnak egyszerű jogkérdésként a szerződés alapján kellett volna eldöntenie a feltett kérdéseket. A perben bizonyított volt, hogy az alperes a szerződés III.1. és IV.1. pontjában foglaltakat nem teljesítette, a Kézikönyv alapján ellenőrzött és véleményezett anyagot nem adott át. Ennek megfelelőségét a felperes felkérésére 2009. végén szakértő vizsgálta, az erre vonatkozó szakvéleményt felperes becsatolta, azonban azt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. A bíróság a perben kirendelt építési szakértőnek nem építési, hanem jogi jellegű kérdéseket tett fel, a szakértői megállapítások

ellentmondanak a 2008-ban megkötött szerződéses feltételeknek.

Felperes kifogásolta azt is, hogy az általa beszerzett szakvélemény készítőjének tanúkénti meghallgatását az elsőfokú bíróság indítvány ellenére mellőzte, de mellőzte az igazságügyi szakértő kirendelését a pontozásos értékelés elvégzésére. Ezt 2009-ben a felperes által felkért szakértő már elvégezte, és a pályázat értékelési szempontrendszer alapján a lehetséges 70 pontból 30 pontot adott a 2009-ben beszerzett szakvélemény az alperes munkájára, miközben a pályázat eredményességéhez legalább 56 pont volt szükséges. A pontozás az elbírálás alapvető része volt.

Alaptalanul hagyta figyelmen kívül a bíróság a bizonyítékok értékelése során az F/19. alatt csatolt antiszegregációs szakértői véleményt is, melynek lényege, hogy az IVS-nek ezen részei nem felelnek meg a Kézikönyv előírásainak, így egy pályázat során az IVS eredményesen nem használható fel. A perben kirendelt szakértő az ezzel kapcsolatos kérdésre sem adott lényegében választ.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a teljeskörűen lefolytatott bizonyítási eljárást követően az elsőfokú bíróság jogszerű ítéletet hozott, melynek alapját a perben kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleménye képezte, és alátámasztotta, hogy az alperes szerződészerűen teljesített.

A másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, mert annak - figyelemmel a Pp. 228. § (4) bekezdésére - nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett része.

A fellebbezés nem alapos.

A felperes fellebbezésében kifogásolta az elsőfokú bíróság egyes ténymegállapításait, hivatkozva arra, hogy azok nem felelnek meg a periratokban foglaltaknak, és emiatt az elsőfokú bíróság téves jogi következtetésekre is jutott. E körben hivatkozott arra, hogy a szerződés szerint kikötött fix teljesítési véghatáridő nem az elsőfokú ítéletben szereplő 2008. július 15. napja, hanem 2008. június 15. volt. A felperes által másolatban becsatolt szerződés példányban javítottan valóban 2008. június 15-i dátum szerepelt, de ezt a szerződéspéldányt éppen a felperes részéről nem írták alá, csupán annyi szerepel rajta, hogy a javításokat végezte el az alpolgármester. Ezzel szemben az alperes által becsatolt szerződéspéldányon mindkét peres fél szabályszerű aláírása látható, és annak valamennyi oldalán a szerződő felek kézjegye is szerepel. Ennek II/1. pontjában pedig a teljesítés legkésőbbi időpontjaként 2008. július 15. napját tüntették fel.

Kifogásolta a felperes továbbá, hogy az elsőfokú bíróság azt állapította meg, a szerződésben a felek kikötötték, hogy a teljesítési határidő elmulasztása esetén a felperes érdekmúlás miatt a szerződéstől elállhat. Ilyen elállásra vonatkozó rendelkezést a szerződés valóban nem tartalmaz. Ebből azonban nem következik az, hogy a szerződés azon kitétele, amely szerint a 2008. július 15-i véghatáridő fix határidő, és a későbbi teljesítés a megbízó felperes számára érdekmúlás miatt elfogadhatatlan, a Ptk. 228. § (2) bekezdése szerinti bontó feltétel lenne. Az így megfogalmazott kikötés csupán azzal a következménnyel jár, hogy a felperesnek a véghatáridő elmulasztása esetén külön nem kell igazolnia érdekmúlását, ha ebből eredő jogait érvényesíteni kívánja.

A felperes az alperes hibás teljesítésére hivatkozva állt el a perbeli szerződéstől, utalva arra, hogy annak hibáit felhívása ellenére az alperes a megadott határidőn belül nem javította ki. A perben emellett utalt a késedelmes teljesítés miatti érdekmúlására is. Tekintettel arra, hogy az alperes érdemi védekezésében hivatkozott a felperesi igényérvényesítés elkészttségére, vizsgálni kellett, hogy mely időpont minősül az alperesi teljesítés felperesi elfogadása időpontjának.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal a tekintetben, hogy ez a 301/2008. (XI.27.) ÖKT. sz. határozat meghozatalához köthető. E határozat szerint a felperes képviselő-testülete az

Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium által kiadott Szakmai Kézikönyv alapján összeállított **település1** Város ... Stratégiát az átdolgozott korrekciós javításokkal egységes szerkezetben elfogadta. Egyben megbízta a polgármestert, hogy az alperest megillető díjazásból fennmaradó 30%-os rész átutalásával gondoskodjon a kifizetéséről.

A teljesítés elfogadása a felperes 2009. január 29-i leveléből megállapíthatóan közölve lett az alperessel is, ilyen módon az elfogadás mindenképpen hatályosult az alperessel szemben. Mindebből az következik, hogy a szerződésszegésből eredő igények érvényesítésére nyitvaálló határidő 2008. november 27-én veszi kezdetét. Emellett az alperesnek a Ptk. 316. §-ára való hivatkozására figyelemmel mindazon hibák, hiányosságok esetében, amelyekről tudva a felperes a teljesítést ilyen módon elfogadta, csak akkor lett volna ezekből eredő igény érvényesíthető, ha erre irányuló jogait a felperes fenntartotta volna. Márpedig a 2008. július 15-i teljesítési határidő elmulasztását nyilvánvalóan észlelte a felperes, ahogy azt is, hogy ha **település1** Főtér rehabilitáció akció területi tervet az alperes nem készítette el. Ezekkel kapcsolatban a felperes nem élt jogfenntartással, így ezek a késedelmek, hiányok nem alapozhatják meg a szerződéstől való elállási jogát. Utal arra a másodfokú bíróság arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság GK.16. számú véleményének c) pontja értelmében a megrendelő az általános valamint a késedelem miatt bekövetkezett érdekmúlására alapított elállási jogát csak addig gyakorolhatja, amíg a szolgáltatás átadása, átvétele nem történt meg. A GK. vélemény indokolása szerint ugyanis ha a megrendelő a szolgáltatást teljesítésként átvette, azzal kifejezésre juttatja, hogy arra szüksége van, ezért a szerződéstől való elállásra feljogosító jogszabályok alkalmazásának már nincs indokoltsága.

A Ptk. 308/A. §-a a szavatossági jogok érvényesítésére a Ptk. 308. § (1) bekezdésében írt elévülési jellegű 6 hónapos határidő mellett jogvesztő határidőket is meghatároz, ez azonban nem jelenti azt, hogy a jogvesztő határidőn belül az elévülési jellegű határidő ne lenne irányadó, arra vonatkozóan a jogvesztő határidő keretein belül az elévülés nyugvásának szabályai alkalmazandók, ha a hiba jellegénél vagy a dolog sajátosságai miatt a Ptk. 308. §-a szerinti határidőn belül a hiba nem volt felismerhető.

A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) 1/2012. (VI.21.) PK. véleményének 11. pontjára figyelemmel a hiba felismeréséhez esetlegesen szakember bevonása is szükséges lehet a jogosult számára.

Amennyiben a felperes számára a hibás teljesítés felismeréséhez az **cég1** véleménye szükséges volt, úgy az már 2009. december 3-án elkészült. A felperes 2010. január 20-án kelt levelével szólította fel az alperest a hibák kijavítására. Az alperes viszont a további hibajavítástól elzárkózott, azt csak pótmunkaként vállalta volna, és erre vonatkozó levele a felülbélyegzés szerint 2010. február 25-én megérkezett a felpereshez. Ettől az időponttól a felperes már nem tekinthette úgy, hogy az alperes hajlandó lenne az ő kijavítási igényét teljesíteni. Ilyen módon a Ptk. 326. § (2) bekezdésében írt, még rendelkezésére álló 3 hónapos határidőn belül kellett volna igényeit érvényesítenie. Ez 2010. május 25-ig eltelt, ehhez képest a felperes csak 2010. augusztus 2-án nyújtotta be keresetlevelét a bírósághoz az alperessel szemben. Igényérvényesítése így elkésett, emiatt a hibás teljesítést már nem kellett volna vizsgálni a perben, figyelemmel arra, hogy a Ptk. 325. § (1) bekezdése szerint elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető.

A másodfokú bíróság ezért csupán megjegyzi azt, hogy a szerződés III/1. pontja nem alperesi kötelezettségként határozta meg, hogy az ÖTM által kiadott Kézikönyv előírásai alapján ellenőriztesse és véleményeztesse az általa készített dokumentációt. Ez a szerződéses pont csupán arról szól, hogy a felperes vállal kötelezettséget az ellenőrzött és véleményezett dokumentáció átvételére. A szerződés IV/1. pontja alapján az alperesnek az ... Stratégiai Tanulmányt valóban a "Városrehabilitáció 2007-2013. Kézikönyv a városok számára" című kézikönyvben foglaltakra figyelemmel kellett elkészítenie.

A felperes által felkért **cég1** azonban maga is rögzítette azt véleményében, hogy az értékelést a

pályázat befogadója végzi, nem védhető ki ilyen esetben a szubjektivitás, illetve az ebből adódó eltérő pontszámok. Így még ha a szakértő el is végezte volna a perben a Kézikönyv szempontjai szerinti pontozást, az akkor sem jelentene ügydöntő bizonyítékot az alperesi hibás teljesítésre, minthogy az alperes által készített IVS pályázatot ténylegesen nem használták fel pályázati célokra.

A felperes keresete mindezekre figyelemmel nem teljesíthető, míg az alperes a felperes teljesítés elfogadására vonatkozó határozatára tekintettel, alappal igényli a vállalkozói díj fennmaradó részének megfizetését.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával ezért helybenhagyta az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét ezekkel a kiegészítésekkel.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint nem igényelheti perköltségeinek megtérítését az alperestől, és köteles megfizetni az alperes másodfokú perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésének alkalmazásával nem csupán a fellebbezett értékre, de a ténylegesen kifejtett tevékenységre is figyelemmel mérlegeléssel határozott meg a 4/A. § értelmében áfával növelt összegben.

A felperes személyes illetékmentessége folytán az 1990. évi XCIII. törvény 4. §-a értelmében nem kötelezhető illeték térítésére, a le nem rótt fellebbezési illetéket ezért a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. december 17.

dr. Csepinszky Andrea s. k.
a tanács elnöke

dr. Klicsuné dr. Sólyom Livia s. k.
előadó bíró

dr. Pávlisz Beatrix Hajnalka s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: